Registrum

a
Sancti thome
Amor quo
B. poſt p̄ncipium

b
Judei non dicunt.
i. Cor. 7. lec. z.
Paci peccata.

a
¶ Angelici doctoris
alterius ſicut
predeſtinatio
ſtolatui ſubiectas

b
ps. 138. Quo
audiet deus
tium habentem
ſam obiectionem

c
ctoritatem ſcripture
patientiam
cendum eſt
peccatum quaſi

d
¶ Deinde cum dicit.
te conſtitutum
liberat hominem
guis regnum

e
in illo populo
ligit prefert
filij iſrael
z. re. z3. Spiritus

f
oſtendit quo
Ideo autem deus
Beneficentie
effundam. Ordinat

g
ri preſentia
¶ Deinde cum dicit
cia pace ꝛ ſpirituali
ficentur in fide

h
confiteamini
eſt docere in
¶ Supra oſtendit
¶ Deinde cum dicit

i
ſacramenta in
tum ad hoc
in interitum
… fermentum

k
viro ſicut de
¶ Deinde cum dicit
pra eodem datum
fratrem meum

l
quid. Sed que
qui non adorant.
proportio in verbis
homo natus

m
omnia ſicut p̄ma
ducendo ad
Nunquid omnes
ad effectum

n
ꝛ chriſti: ꝛ ideo
quantum ad executionem
ſicut dicimus
Et ideo non proſunt

o
¶ Lectio
¶ Non enim alia ꝛc.
facere impediretur
Titus autem

p
¶ Hic oſtendit
nos vobis tradendo
¶ Conſequenter
net ad perfectionem

q
re fieri. Et ideo
humiliter conuerſatus
etiam in illa
non fuit ex effectu

r
ꝙ ego ipſe non
circumueni vos
ammonitionis
ſperant ꝛ deſiderant

s
torie legalia
¶ Conſequenter
ibi. ¶ Qui ergo
ſpiritualiter

t
poſſem vocem
pere: ſicut ergo
eternam. Hec autem
dum. Ubi ponit

v
matus in gratia
chriſtum: nos
chriſti pater
intelligitur per

x
preeſt ꝛ iniūgit
preſentem et
¶ In vinculo
bis. Habuerunt

y
quem ꝛ acceſſuꝫ ꝛc.
cundiam prouocare
facit apoſtolus
¶ Incipit

z
ctionis eius
ſtat eorum
primum dicit
¶ Diuiditur autem

ꝛ
ideſt intellexit
ſunt vitanda
mouet legem
runt me aque

ꝯ
¶ Semper gaudere
vobis: vt dignetur
membra eius
¶ Deinde

ꝑ
autem ſalutem
re patientiam
excludit ſuperſtitioſam
pietate eſt

AA
curam gregis
ſeruare in illum
res audiendi
dicit. Hoc

BB
mus. Dicendum
Quando enim
¶ Sed quantu
uatoris noſtri

CC
¶ Ego ero ꝛc.
perit in ſtatu
ponit ex parte
ſicut dicitur

DD
ſupremum in
quid requiratur
quibus lacte ꝛc.
quedam ſunt

EE
chriſtus non eſſet
de nobis ꝛ
reſpicienda
habentem ciuitatem

FF
Certe non: quia
nec cum duobus
eius cum eo
que eſt ad

GG
operantem ſicut
Et quo apparet
flammabit in

Finis

ir mortua vxore ſua. Pertractatis vere oib⁹ im
is matrimonij quaſi in extremis. quia plura di
te de hoc ĩpedimento: annectit de cognatiõe car
ſanguinitate ⁊ affinitate. In his enim duobus
gnatio. oſtendit ergo uſq₃ ad quotum gradum

i ¶ His ita. neceſſitatis. ut in prin.
k ¶ Ceſſante. ſ. i. q. i. quod ꝓ neceſſitate. ⁊. q. vlti. quod ꝓ remedio.
l ¶ Per moyſen. glo. ſup leuitico. c. xviii. primo quidẽ ꝓpter hominũ rarita/tem tantũ duas perſonas dominus excludit a coniugio. ſ. ut nec filius matri nec filia patri copularet̃. ſub lege vero excepit fere. xii. matrẽ nouercã ſororez neptez amitã materterã vxorem patrui uxorem fratris. ſed hoc recipit determinationem. viii. q. i. olim. priuignã filiam priuigne ſororẽ vxoris. paucas tamẽ excluſit ut multiplicarent̃ homines. ſub tẽpore vero gratie plurime ex/cluduntur. extra. c. c. non debet.

Causa 35.

Quidã uir mõtua uxore ſua [a] aliam ſibi ĩ matrĩonio copulauit que uxori defũcte quarto gradu conſanguinitatis: uiro aũt. vi. linea cognatiõis adherebat. poſt triennium uero liberis ex ea ſuſceptis accuſatur apud eccleſiã: iſte pretendit ignorantiã. ¶ Hic primũ querit: ſi liceat aliquã ex ꝓpria cognatione duci in uxorẽ. ¶ Secũdo ſi ex cõſanguinitate uxoris aliqua poſſit ĩ coniugez duci. ¶ Tertio uſq₃ ad quẽ gradũ quiſq₃ debeat abſtinerẽ ſiue a ꝓpriis ſiue ab uxoris ſue cõſanguĩeis. ¶ Quarto querit̃ quare uſq₃ ad vi. gradũ cõſanguinitaſ computat̃: ita q̄ nec ultra ꝓgreditur nec infra ſubſiſtit. ¶ Quinto quõ gradus cõſanguinitatis cõputandi ſunt. ¶ Sexto qui iureiurãdo ꝓpinquitatẽ firmare debeant. ¶ Septimo an illi qui de ĩceſtuoſis nati ſunt filii reputent̃. ¶ Octauo: ſi ignoranter de cõſanguinitate uel affinitate aliqua in uxorem ducta eſt. an ex diſpenſatiõe poſſit uiro ſuo adherere. ¶ Nono ſi cõtigerit eccleſiã decipi ⁊ cã conſanguinitatis aliquã a uiro ſuo ſeparari: que poſt quadrienniuz nuptiis hinc inde celebratis deprehenditur nõ fuiſſe conſanguinea prioris an ſecũda ꝯiugia ſint reſcindẽda ⁊ priora ſint reintegrãda. ¶ Decimo: ſi relicta alicui⁹ de ꝓpria cog/natione ad ſecũdas nuptias trãſierit an proles ex eis ſuſcepta poſſit pertingere ad cõſortiũ alicuius de cognatione prioris uiri.

35. q. i.

Quod aũt ꝯſanguineas [b] noſtras ſiue uxoris [c] no/ſtre ĩ cõiugiũ nob̃ ducere liceat: exẽplis ⁊ auctoritatibus ꝓbatur. Abraã nãq₃ ſa/rai filiã fratris ſui ſororez uidelicet loth in uxorem duxit. Iſaac rebeccã ĩ uxorẽ accepit: que erat filia cõſobrini [d] matris ſue. Iacob duaſ ſorores liaz uidelicet ⁊ rachel filias laban auũculi ſui ſibi matrimonio pto uel apoſtolico inſtituto cõſan/guineorũ cõiunctiones ꝓhibite ĩ/ueniũtur. unde ſicut ab initio ita et nũc licite ꝓbantur. ¶ His ita reſpondetur: cõſanguineorũ ꝯiũctiones alias cã neceſſitatis [i] ꝑmiſſe. alias cauſa iuſte rationis inueniũtur imperate. cũ enĩ unuſ ab initio uir atq₃ una ex latere ei⁹ mulier a deo formaretur: neceſſario ſorores fratribus copulabantur. quod autez cogente neceſſitate fit: ceſſante [k] ne/ceſſitate: pariter ceſſare oz q̄ urgebat: ergo tanto nũc dãnabili⁹ uſurpatur conſanguineorum coniunctio: quanto minus neceſſaria probat̃. unde huiuſcemodi copula poſtea lege prohibita inuenitur domino dicente ꝑ moyſen [l]: turpitudinẽ ſo/roris [m] tue ne reuelabis. ¶ Hinc augu. [n] ait in li. de ciuitate dei.

Quare cõſtitutũ ſit: ne cõſanguineas ducamus uxores.

cap. i.

Cum igitur genus humanum poſt primã copulam uiri facti ex puluere ⁊ cõiugis eius ex uiri latere mariũ feminarũq₃ cõmixtiõe opus haberet: ut gignendo multiplicarentur: nec cẽnt ulli hoies niſi qui ex illis duob⁹ nati fuiſſent uiri cõiuges ſuas ſorores acceperũt. quod profecto quanto eſt antiquius cõpellẽte neceſſitate: tanto po/ſtea factum eſt damnabilius religione [o] prohibente. habita eſt enim illis ratio certiſſima charitatiſ ut homines quibus eſſet utilis atq₃ honeſtiſſima [p] concordia diuerſarum neceſſitudinũ [q] uinculis necterent̃: nec un⁹ in uno multas haberet neceſſitudines: ſed ſingule ſpargerẽtur in ſingulos: ac ſi ad ſocialem uitam diligẽtius plurime plurimos obtinerent. Pater quippe ⁊ ſocer duarũ ſunt neceſſitudinum [r] nomina. dum ergo habet quis alium patrem alium ſocerum: numero/ſius ſe charitas porrigit: utrumq₃ autem unus ſcilicet adam eſſe co/gebatur ⁊ filiis ⁊ filiabus ſuis: qñ fratres ſororeſq₃ iungebantur cõiugio: ſicut eua uxor eius utriq₃ ſexui filiorum fuit ⁊ ſocrus ⁊ mater. que ſi due femine fuiſſent altera ma

m ¶ Sororis. ſed nomine ſororis ſcḋm ve. te. neptis intelligitur. ut. xxii. q. ii. queritur: quomodo ergo abraaz duxit neptem ſuam. ut in predicto c. colligitur. dic q̄ abraam legem preuenit. ⁊ ideo non cõ/miſit in legem. ut. xxxii. q. iiij dixit.

n ¶ Hinc auguſtin⁹. i. ad oſtẽdendum q̄ cauſa neceſſitatiſ permiſſe ſunt conſanguineorum copule ⁊c̃.

o Cum igitur. religione. arg. q̄ conſanguinitaſ non impedit matrimonium. ſed conſtitutio eccleſie. ĩ. e. q. iii. coniunctiones. ⁊ extra de diuor. gaudemus. frigiditas enim ſola ⁊ coactio ⁊ error ꝑſone cum non ſit ſibi conſen/ſus matrimonium impediũt ſine conſtitutione eccleſie. itẽ pupillaris etas ⁊ membri abſciſio.

p ¶ Honeſtiſſima. hic eſt ar. q̄ affinitas non ſurgat ex coitu fornicario. nam illa con/cordia non eſt honeſtiſſima. nam infideles ſunt ipſe fornicarie. xxxiii. q. iiii. quotiens. item eſt ex hoc. c. arg. q̄ ſi hodie vnus ſolus homo eẽt cuz ſorore ſua poſſet eã cognoſcere licite ⁊ ſobolem ſuſcitare. nam tunc o ad a reuolaret. xxxv. di. ab exordio. ⁊ eẽt etiam religiõis hõ facere. xxxii. q. iiii. dixit ſara. item eſt arg. ex hoc. c. q̄ diuerſitas tẽpo/ris diuerſitatem factorum inducit. xxxiii. q. iiii. ſi ecclia.

q ¶ Neceſſitudinum. i. dile/ctionum.

r ¶ Neceſſitas. ut execrabi/lis habeatur poſt prohibitionem. l.

a ¶ Legibus. ſm leges enim hoc permittitur. C. de nupt. cele. ⁊. j. q. iii. quedā lex.
b ¶ Fraterna. i. inter duorū fratrum filios.
c ¶ Ciuitas. quia non ē opꝰ ea quātū ad ciuitatē celeſtem ſed triūphantē ubi neqꝫ nubēt neqꝫ nubentur. xxxi. q. i. deus.
d ¶ Euadat. i. liberet̄ ab originali peccato cuiꝰ cauſa contrahitur ab ipſa generatiōe.
e ¶ Hac itaqꝫ. a chaldeis. hi ignem pro deo colebāt. quia ſicut dicit̄ deꝰ ubiqꝫ ita ignis in omni loco ⁊ in lapidibꝰ inuenitur. ideo deum dicebant ignem. vnde dixit: ego ſū qui eduxi vos de terra chaldeorum vnde abraam cōpulſus eſt cū frē ſuo adorare ignem ⁊ quia noluit: in ignē ꝓiectꝰ ē ut numē ſue diuinitatis ſentiret. ſed quia non dubitauit ꝙ deus nō erat ignis ⁊ ideo de igne exiuit illeſus. aran q dubitauit dicit ꝙ ſit cōbuſtus.
f ¶ Familia. heber a quo deſcendit abraā. vnde ⁊ hebrei dicti ſunt ſm ioſephum. ſm aug. dicūtur hebrei q̄ſi abrahei ab abraam.
g ¶ Filii dei. filii dei dicti ſūt qui deſcēdunt de familia ſeth quia non colebant idola amore vxorum ſuarum. ⁊ iō conceſſum fuit eis ut acciperent vxores de tribu ſua. filii cham qui colebāt idola dicti ſūt filii hominis.
h ¶ A chriſto. non tamen ex toto. quia omnes ex eodē parente deſcendimus.
i ¶ In peccatis. o iudei.
k ¶ Matrē veſtram. i. ſynagogam.
l ¶ Et repudiatam. eſt ar. hic ꝙ ſicut per auctoritatē domini ſeparatum fuit ſacramentum quod fuit inter chriſtū ⁊ ſynagogam ita hodie auctoritate domini poſſet mr̄imoniū ſeparari.
m ¶ Prophetam. ſ. oſee. iiij. c. vnde expone. i. per aliā prophetiam eiuſdem oſee.

multorū falſorūqꝫ cultores ſic obſeruari cernimus: ut ⁊ ſi ꝑuerſis legibus[a] permittantur fraterna[b] cōiugia melior tn̄ cōſuetudo ipſaꝫ maluit exhorrere licentiā: ſicqꝫ aduerſetur quaſi licere nūquā potuerit. Copulatio ergo mariſ ⁊ femīe quātū attinet ad genus humanū quod dā feminarū ē charitatis. celeſtis uero ciuitas[c] opus hꝫ ut noxā generationis euadat[d]. ¶ Hac itaqꝫ[e] conſuetudine que ab ipſo exordio humane ꝓpagationis originē habuit: quam nulla lex contra iubendo euacuerat: excuſantur abraam iſaac ⁊ iacob: ⁊ ceteri qui de ꝓpria cognatiōe ducebāt uxores: quāuiſ etiam alia cā certiſſime ratiōis qua id factū ſit poſſit intelligi. Ceteriſ idolatria fedatis ſola familia[f] abrahe in cultu unius dei remanſit. vnde abraham a chaldeis cuꝫ fratre ſuo aran in ignem quē adorare noluit ꝓiectus eſt: ut numē ſue diuinitatis exurendo ſentiret queꝫ venerando colere contempſit. Ne ergo ex coniunctione infideliū fideles ad idolatriam prolaberent̄ et ita deum offenderet ſicut quondā ante diluuiū filii dei[g] cōmixti filiabus hominū ipſum ad iracundiaꝫ ꝓuocauerant rectiſſime cautuꝫ eſt ut patriarche uiri ſanctiſſimi nō niſi de propria cognatione. ideſt de familia fidelium ſibi uxoreſ acciperent. Hinc etiam cum filii iſrael intraturi terram promiſſionis a domino audirent ne filias cananeoꝝ ſibi ī uxores acciperēt: nec ſuas eiſ nuptui traderent: ſtatim ſubiunxit dominus. ne faciant uos recedere a deo ueſtro ⁊ fornicari cū diis alienis. Hinc etiam heſdras idumeas atqꝫ aliarū mulieres nationum per quas filii iſrael ibant ad deos alienos ab eis ſeparari iuſſit. Eſt autem alia cauſa quare conſanguineorum coniunctiones in populo dei primū permiſſe uel potius imperate fuerunt. Deus enim ſic ab initio ſalutem humani generis diſpenſauit ut primitiuā eccleſiam in illo populo inſtitueret: qui ſibi carnis conſanguinitate erat propinquus. vn̄ de plebe iudaica primuꝫ apoſtolos elegit: quoſ quaſi fundamentum eccleſie inſtituit: quorum predicatione de: eadē plebe multi ad deum conuerſi in ſe ipſis originem eccleſie preſtiterūt. ¶ Dein

plebem meā plebem meaꝫ. In huius rei ergo ſacramēto cōſanguieorum cōiūctiones primū in populo permiſſe ſūt: nūc autē prohibite: ⁊ quia nō in vna familia tantuꝫ: ſꝫ in omni multitudine gentiū populuſ fideliū inuenitur: nō de propria cognatione: ſed de qualibet alia cuicunqꝫ uxorem ducere cōcedit̄. Illud aūtᵒ ꝙ precepta legis ſeruāda dicuntur: que nec euangelicis nec apoſtolicis inſtitutiſ euacuata probātur: uerū quidem eſt: ſed cū oīa figuralia ſigna apoſtolus probet ad tempus eſſe data: itaqꝫ ideo ueniente ueritate affirmat illa figuralia nō ultra eſſe ſeruāda. hoc autēꝫ ut ſupra mōſtratum eſt cauſa ſacramēti a deo inſtitutū eſſe probetur ⁊ hoc cū ceteris figuralibus euacuatū certiſſime conſtat: quāquaꝫ ſicut apoſtolus quedam cōſulēdoᵒ addidit que euangelicis preceptiſ nō īueniebātur diffinita. nec tamē ideo tanquam temeraria uel ſuperflua ab aliis apoſtolis ſunt repudiata: ſic ⁊ eccleſia poſt apoſtolica inſtituta quedam conſilia perfectionis addidit utpote de continentia miniſtrorum: de confectione myſteriorum: de celebratione officiorum: que nullatenuſ reſpuenda ſūt ſed diligenti ueneratione ſuſcipiēda. Conſanguineoꝝ ergo cōiūctiones quāuis euangelicis ⁊ apoſtolicis preceptis non inueniant̄ prohibite: ſunt tamē fugiēde: qꝛ eccleſiaſticis inſtitutionibus inueniunt̄ terminate.

Uia ergo[p] a conſanguieorū cōiūctionibus ſicut ꝓbatū eſt abſtinere oꝫ. uidēdū eſt uſqꝫ ad quē gradū a cōſanguineis ꝓpriis abſtinere oꝫ: uel ſi ex cognatione proprie uxoris aliquā duci in uxorē liceat.

¶ De his ita ſcribit grego. papa in concilio meldenſi.

Uſqꝫ ad. vii. generationeꝫ nullus de ſua cognatione ducat uxorem.

De affinitate cōſanguinitatiſ ꝑ gradus cognatōis placuit uſqꝫ ad. vii. generatiōem obſeruare. nā ⁊ hereditas rerū ꝑ legales inſtrumētorū diffinitiones ſancita uſqꝫ ad ſeptimū[q] gradū perpēdit hereditatē ſucceſſionē. non eni eis ſuccederēt: niſi eis de propagine cognationis deberetur. ¶ Itē calixtus papa.

ritatibus ꝓbatur. Abꝛaā nāqꝫ ſa/
rai filiā fratris ſui ſoꝛoꝛez uidelicet
loth in uxoꝛem duxit. Iſaac rebec
cā ī uxoꝛē accepit: que erat filia cō
ſobꝛini[d] matris ſue. Jacob duaſ ſo
roꝛes liaꝫ uidelicet ⁊ rachel filias
laban auūculi ſui ſibi matrimonio

pto uel apoſtolico inſtituto cōſan/
guineoꝛū cōiunctiones ꝓhibite ī/
ueniūtur. unde ſicut ab initio ita et
nūc licite ꝓbantur. ¶ His ita re
ſpondetur: cōſanguineoꝛū ꝯiūctio
nes alias cā neceſſitatis[i] ꝑmiſſe. ali
as cauſa iuſte rationis inueniūtur
imperate. cū eni unuſ ab initio uir
atqꝫ una ex latere ei⁹ mulier a deo
foꝛmaretur: neceſſario ſoꝛoꝛes fra
tribus copulabantur. quod autez
cogente neceſſitate fit: ceſſante[k] ne/
ceſſitate: pariter ceſſare oꝫ ꝙ urge
bat: ergo tanto nūc dānabili⁹ uſur
patur conſanguineoꝝ coniunctio:
quanto minus neceſſaria pꝛobat̄.
unde huiuſcemodi copula poſtea
lege pꝛohibita inuenitur domino
dicente ꝑ moyſen[l]: turpitudinē ſo/
roꝛis[m] tue ne reuelabis. ¶ Hinc
augu.[n] ait in li. de ciuitate dei.

Quare cōſtitutū ſit: ne cōſanguine
as ducamus uxoꝛes.

Cum igitur genus humanum
poſt pꝛimā copulam uiri facti
ex puluere ⁊ cōiugis eius ex uiri la
tere mariū feminarūqꝫ cōmixtiōe
opus haberet: ut gignendo multi
plicarentur: nec eēnt ulli hoīes ni
ſi qui ex illis duob⁹ nati fuiſſent ui
ri cōiuges ſuas ſoꝛoꝛes acceperūt.
quod pꝛofecto quanto eſt antiqui
us cōpellēte neceſſitate: tanto po/
ſtea factum eſt damnabilius religi
one[o] pꝛohibente. habita eſt enim il
lis ratio certiſſima charitatiſ ut ho
mines quibus eſſet utilis atqꝫ ho
neſtiſſima[p] concoꝛdia diuerſarum
neceſſitudinū[q] uinculis necterent̄:
nec un⁹ in uno multas haberet ne
ceſſitudines: ſed ſingule ſpargerē
tur in ſingulos: ac ſi ad ſocialem ui
tam diligētius plurime plurimos
obtinerent. Pater quippe ⁊ ſo
cer duarū ſunt neceſſitudinum[r] no
mina. dum ergo habet quis alium
patrem alium ſocerum: numero/
ſius ſe charitas poꝛꝛigit: utrumqꝫ
autem unus ſcilicet adam eſſe co/
gebatur ⁊ filiis ⁊ filiabus ſuis: qn̄
fratres ſoroꝛeſqꝫ iungebantur cō
iugio: ſicut eua uxor eius utriqꝫ ſe
xui filiorum fuit ⁊ ſocrus ⁊ mater.
que ſi due femīe fuiſſent altera ma

i ¶ His ita. neceſſitatis. ut in prin.
k ¶ Ceſſante. ſ. i. q. i. qđ ꝓ neceſſitate. ⁊. q. vlti. quod ꝓ remedio.
l ¶ Per moyſen. glo. ſuꝑ leuitico. c. xviii. primo quidē ꝓpter hominū rarita/
tem tantū duas perſonas dominus excludit a coniugio. ſ. ut nec filius matri
nec filia patri copularet̄. ſub lege vō excepit fere. xii. matrē nouercā ſoroꝛez
neptez amitā matertera vxo/
rem patrui uxorem fratris.
ſed hoc recipit determinatio
nem. viii. q. i. olim. priuignā
filiam priuigne ſoroꝛē vxo/
ris. paucas tamē excluſit ut
multiplicarent̄ homineſ. ſub
tēpore vō gratie plurime ex/
cluduntur. extra. e. c. non de
bet.
m ¶ Sororis. ſed nomine ſo
roris ſm ve. te. neptis intelli
gitur. ut. xxii. q. ii. queritur.
quomodo ergo abraaꝫ duxit
neptem ſuam. ut in predicto
c. colligitur. dic ꝙ abraam le
gem preuenit. ⁊ ideo non cō/
miſit in legem. ut. xxxii. q. iiij
dixit.
n ¶ Hinc auguſtin⁹. i. ad oſtē
dendum ꝙ cauſa neceſſitatiſ
permiſſe ſunt conſanguineo
rum copule ⁊c̄.
o Cum igitur. religione.
arg. ꝙ conſanguinitaſ
non impedit matrimonium.
ſed conſtitutio eccleſie. ī. e. q
iii. coniunctiones. ⁊ extra de
diuor. gaudemus. frigiditas
enim ſola ⁊ coactio ⁊ error ꝑ
ſone cum non ſit ſibi conſen/
ſus matrimonium impediūt
ſine conſtitutione eccleſie. itē
pupillaris etas ⁊ membri ab
ſciſio.
p ¶ Honeſtiſſima. hic eſt ar.
ꝙ affinitas non ſurgat ex co
itu fornicario. nam illa con/
cordia non eſt honeſtiſſima.
nam infideles ſunt ipſe forni
carie. xxxiii. q. iiii. quotiens.
item eſt ex hoc. c. arg. ꝙ ſi ho
die vnus ſolus homo eēt cuꝫ
ſorore ſua poſſet eā cognoſce
re licite ⁊ ſobolem ſuſcitare.
nam tunc o ad a reuolaret.
xxxv. di. ab exordio. ⁊ eēt eti
am religiōis hō facere. xxxii.
q. iiii. dixit ſara. item eſt arg.
ex hoc. c. ꝙ diuerſitas tēpo/
ris diuerſitatem factorum in
ducit. xxxiii. q. iiii. ſi ecclia.
q ¶ Neceſſitudinum. i. dile/
ctionum.
r ¶ Neceſſitas. ut execrabi/
lis habeatur poſt prohibitio
nem. l.